

Meistä tuli kavereita, minusta naisesta 69 v. ja vanhasta rouvasta Tarjanteesta 99 v.

Olen laulanut pikkutyöstä asti Runebergin Ruovedellä kirjoittamaa laulua: Sua lähde kaunis katselen, likellä vettäsi. Se sai minut päättämään, että tämän kesän seikkailuni tulisi olemaan yhdistetty polkupyörä- ja laivaretki. Olenhan kolunnut hulluilla retkilläni Afrikat, Borneon viidakot ja jos mitkä. Mutta nyt on järvien ja sisävesilaivojen vuoro.

Sydän odotuksesta tykyttäen pakkaan polkupyörääni retkivarusteet. Kurvaan pyörineni läpi hiljaisen kaupungin kohti Mustanlahden satamaa, Särkänniemenkin vielä nukkuessa. Tarjanne keinuu hiljalleen laiturissa pestynä ja kiillotettuna. Matkustajina mummoja ja vaareja lapsenlapsineen, nuoria pareja ja retkeilijöitä kävelee hiljalleen kohti laivaa. Pari nuorta miestä viiletää polkupyörillä suoraan laivan viereen ja taluttavat pyöränsä vaivattomasti laivan keulaan. Minua sen sijaan auttaa ilosilmäinen laivapoika. Kysyvä ilme kasvoillaan, aikooko tuo muorikin pyöräretkelle. Joopa joo, totta vie aion. Laivalta laivalle polkupyörällä ja jos jossain väsymys iskee, telta pystyyn ja unten maille.

Kiipeän muiden matkustajien kanssa yläkannelle virittäytymään lähdön tunnelmaan. Rakastan lähtöjä, etenkin laivalla. Kolina kuuluu kun "langkong" vedetään laivaan. Pari pojan vekaraa ryntäilee edestakaisin laivan puolelta toiselle huudellen: Nyt me lähdetään, juku me lähdetään.

Visseli, laivan pilli, viheltää lähtömerkin. Tampereen ylpeys, Pispalan harju pikkuruisine taloineen jää taakse. Näsinneula uuden ajan merkinä kurottaa kohti korkeuksia. Haulitorni taustalla muistona ajasta jolloin Tampereella tehtiin haulejakin. Ohitamme juuri Siilinkarin, joka kylpee aamuauringon loisteessa, Näsijärven suuri selkä melkein tyynenä taustalla. Syksyn pimeinä öinä majakka vilkuttaa merenkulkijoille oikeita ajolinjoja. Kurkimme vieressäni istuvien matkustajien kanssa Tarjanteen kiiltäviä kylkiä, joita metrisistä koivuhaloista tehdyt lepuuttajatkin koristavat.

Koljonselällä ohittelemme purjeveneitä, joista meille vilkutetaan iloisesti. Koivujen koristamat kallioiset saaret vilahtelevat ohi, moottoriveneet kulkevat ristiin rastiin työntä järven selkää. Tunnen itseni onnekkaaksi kun voin vielä kulkea samalla laivalla kuin ihmiset 100 vuotta sitten. Mutta itse "vanha rouva" kertoo meille tarinaansa.

Aikoinaan Pirkanmaalta kuljetettiin voita, halkoja, nahkoja ym. Pietariin asti. Ohitamme juuri vasemmalla olevan Toikon kauppapaikan. Se oli aikoinaan niin kuuluisa, että sillä oli jopa oma rahansa.

Kaikki matkustajat ovat löytäneet juttukavereita ja keskustelemme matkoista, joita ennen tehtiin Muroleesta, Kurusta sekä tietysti ylävesiltä Ruovedeltä ja Virroilta asti. Tulemme luonnonkauniiseen Muroleen sulkuun, josta Suomi-filmikin on saanut tunnelmia, ihmiset rannalla ja laivassa vilkuttelevat toisilleen. Sulkujen jälkeen tullaankin jo Runebergin maisemiin. Ihania saaria, kapeikkoja, kallioita, ruohoisia lahtia sorsapoikueineen. Joku kalastajakin siellä virittelee pyydyksiään.

Romantiikka iskee minunkin sydämeeni, suomalainen tango kuuluu laivan salongista. Jestas kun on mukavaa. Mutta ruuan tuoksu vie voiton romantiikastakin. Yläkannen salonkiravintola tarjoaa hyvin laitettua erinomaista ruokaa tarjoilijan iloisen hymyn höystämänä. Ei sitä voi vastustaa. Pihviä ja punaviiniä sekä sokerina pohjalla Ruoveden maisemat, jotka lumoavat herkällä kauneudellaan. Ajattelen Runebergiä, joka on täällä viettänyt kesiään, katsonut lähteen tummaan silmään ja luonut unohtumattoman laulun.

Paikkojen nimet ja laituripaikat vilahtelevat ohi. Akseli Gallen-Kallelan erämaakoti laitureineen jättää haikean ikävän tunteen. Uskomaton päivä.

Visseli puhaltaa tulomerkin Virroille. Nuori laivapoika auttaa pyöräni laiturille. Osa ihmistä jää laivalle palatakseen samalla laivalla takaisin. Vilkuttavat minulle ja toivottavat hyvää matkaa. Kiitos, kiitos. Työnnän pyöräni jyrkkää ylämäkeä kohti Virtojen keskustaa. Nuoret pojat polkaisevat mäen ylös ja hihkaisevat mennessään: Tavataan Jyväskylässä.